

[Ei hyväksy apua](#)

Moi, mä jaan mun tarinan tähän asti osiin.

Nimeltämainitsematon henkilö on aina huutanut minulle ja sisaruksilleni mutta olin ennen todella iloinen lapsi. Mutta kun Nimeltämainitsematon henkilö hakkasi minut kaikki muuttui en hyväksynyt apua keltään en ollut enää iloinen.

Minulla oli ennen kaksi hyvää ystävää mutta kun tuli kesäloma emme tavanneet (emme koskaan muutenkaan). Toinen heistä muuttui täysin loman aikana eikä ollut enää meidän kanssa joten se joka oli kanssani vielä hankki parempia ystäviä ja jätti minut oman onneni nojaan, enkä ole saanut uusia ystäviä pitkään aikaan.

Kun minut hakattiin itkin kaksi tuntia huoneen nurkassa, mutta jossain vaiheessa hän tuli luokseni ja huusi että ei ikinä tulisi pyytämään anteeksi. Se tapahtuma rikkoi minut hetkeksi, mutta annoin anteeksi hänelle mutta nykyään hän haukkuu minua kaikilla haukkumasanoilla. mitä keksii.

Kun tajusin ettei perheeni ollut normaali masennuin ja aloin viillellä pieniä haavoja mutta puhuin yhteen chatiin, he tekivät lastensuojeluilmoituksen ja nyt joudun valehtelemaan kaikille ettei minulla ole mielenterveysongelmia.

Ainoa asia jonka takia haluan elää on sisarukseni. Aina kun hän lyö heitä alan itkeä tunnen olevani vastuussa heistä he ovat minulle kuin omia lapsia, enkä halua heidän kärsivän yhtään, haluan heidän pitävän lapsuutensa toisin kuin minä olen 12-vuotiaana vastuussa sisaruksista, mutta ajattelen että kunhan he ovat onnellisia .

Yöt ovat vaikeimpia en pysty nukkumaan ja mietin kuinka hyvä elämäni oikein on, mutta osa öistä on minulle aika rauhoittua jolloin kukaan ei ole vastuullani.